

Sygn. akt XXIII Ga 2004/17

POSTANOWIENIE

Dnia 24 kwietnia 2018 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie, XXIII Wydział Gospodarczy Odwoławczy

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Anna Gałas (spr.)

Sędziowie: SO Andrzej Kubica

SO Renata Puchalska

po rozpoznaniu w dniu 24 kwietnia 2018 r. w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku: J. P.

o ustanowienie kuratora dla (...)/' (...) spółka akcyjna”

na skutek apelacji kuratora M. M.

od postanowienia Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy w Warszawie

z dnia 22 sierpnia 2017 r. sygn. akt Wa XII Ns-Rej.KRS (...)

postanawia:

oddalić apelację.

SSO Renata Puchalska SSO Anna Gałas SSO Andrzej Kubica

Sygn. akt: XXIII Ga 2004/17

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 22 sierpnia 2017 r. Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w Warszawie w sprawie z wniosku J. P., uchylił kuratelę ustanowioną dla spółki (...)/' (...) spółka akcyjna” (dalej też: spółka).

Sąd Rejonowy uznał, że ustały przesłanki dla dalszego pełnienia funkcji przez kuratora uprzednio ustanowionego dla spółki, ponieważ kurator został ustanowiony dla istniejącego w dacie orzekania podmiotu i jego działalność jest ograniczona czasem istnienia tego podmiotu. Według Sądu Rejonowego z dniem 29 marca 2017 r. podmiot posługujący się dwoma ww. nazwami, zarejestrowany w rejestrze handlowym pod numerem (...), utracił byt prawny co wynika z treści przepisów ustawy Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowym Rejestrze Sądowym.

Sąd Rejonowy wskazał, że zasadą jest, że wszystkie podmioty wpisane do (...), a niewpisane go KRS, utraciły byt prawny z dniem 31 grudnia 2015 r. (art. 9 ust 2 i ust 2a ustawy). Te zaś podmioty, które przed dniem 1 stycznia 2016 r. złożyły wniosek o wpis do KRS, uznaje się za istniejące do czasu wpisu (wówczas byt prawny zachował ciągłość i nie ustał) albo do czasu innego niż wpis zakończenia tego postępowania. Ustanie bytu prawnego następuje z dniem następnym po wydaniu decyzji zamykającej drogę do wpisu (art. 9 ust 2a).

W przypadku spółki zarejestrowanej pod (...), występowano dwukrotnie o wpis do KRS, zachowując termin do dnia 31 grudnia 2015 r., jednak jak wskazał Sąd Rejonowy wnioski zostały oddalone (sprawy Wa XII Ns-Rej.KRS (...) i Wa XII Ns-Rej.KRS (...)). Konkretnie, apelacja wniesiona w sprawie Wa XII Ns-Rej.KRS (...) została oddalona postanowieniem z dnia 28 marca 2017 r. Z datą uprawomocnienia się, orzeczenie oddalające wnioski o wpis staje się wiążące, a z datą dnia następnego spółka utraciła byt prawny. Wskazując na te podstawy prawne i faktyczne, Sąd Rejonowy podniósł, że spółka już nie istnieje, ustalił również cel i faktyczna podstawa działania kuratora ustanowionego dla spółki. W konsekwencji na podstawie art. 180 § 1 k.r.io. Sąd Rejonowy uchylił kuratelę.

Apelację od tego postanowienia wywiódł kurator zaskarżając postanowienie w całości. Zaskarżonemu postanowieniu zarzucono naruszenie następujących przepisów prawa:

a) naruszenie prawa, w tym art. 3 k.p.c., poprzez interpretację przepisów w taki sposób, że zamiast ochrony spółki i jej prawowitych akcjonariuszy, doprowadza się do bezprawnego wywłaszczenia i dopełnia bezprawia zainicjowanego wymuszeniem dokonanym przez okupanta niemieckiego, dając preferencję osobom nielegitymowanym przed osobami uprawnionymi i poszkodowanymi działaniem okupanta;

b) art. 42 § 1 k.c. poprzez jego niezastosowanie, zwlekanie z ustanowieniem a następnie odwołanie kuratora dla spółki (...) dawniej (...) S.A. z siedzibą w W. i prowadzenie tej sprawy w taki sposób, aby ją jak najszybciej ukreślić-oddalić nasz wniosek o wpis i w następstwie całkowicie unicestwić spółkę;

c) art. 177 § 1 pkt 1 k.p.c. poprzez jego niestosowanie w sytuacji, gdy toczą się sprawy warunkujące dalsze prowadzenie tej sprawy, a mianowicie:

- wniosek o wpis do KRS z zawieszeniem sygn. akt Wa XII Ns-Rej.KRS (...) w Sądzie Rejonowym dla m. st. Warszawy wraz z apelacją (sygn. akt Wa XII Ns-Rej. KRS (...)) i kasacją,
- pozew o unieważnienie aktu sprzedaży akcji pod przymusem sygn. akt XVI GC 1328/15 i XX GC 117/16 w Sądzie Okręgowym w Warszawie,
- pozew o umorzenie akcji i wydanie duplikatów sygn. akt XVI GC 47/16 i XVI GC 1261/16 w Sądzie Rejonowym dla m.st. Warszawy;

d) art. 379 pkt. 2 i 5 k.p.c. poprzez takie prowadzenie tego postępowania, by spółka została unicestwiona, mimo aktywności akcjonariuszy;

e) art. 26 ust. 1 ustawy o KRS poprzez jego niestosowanie i odwołanie kuratora pomimo, że czynności kuratora nie mogły zostać zakończone przed upływem okresu, na który został ustanowiony;

f) naruszenie art. 2, 31 ust. 3 i 64 ust. 2 oraz 64 ust. 3 Konstytucji RP o ochronie własności i praw majątkowych poprzez uskutecznianie wywłaszczenia akcjonariuszy spółki bez odszkodowania.

Wskazując na te zarzuty kurator wniósł o:

1. uchylenie zaskarżonego postanowienia w całości,
2. zawieszenie czynności kurateli do czasu zakończenia spraw:

- wniosek o wpis do KRS z zawieszeniem sygn. akt Wa XII Ns-Rej. KRS (...) w Sądzie Rejonowym dla m.st. Warszawy wraz z apelacją (sygn. akt Wa XII Ns-Rej.KRS (...)) i kasacją,

- pozwu o unieważnienie aktu sprzedaży akcji pod przymusem sygn. akt XVI GC 1328/15 i XX GC 117/16 w Sądzie Okręgowym w Warszawie,

- pozwu o umorzenie akcji i wydanie duplikatów sygn. akt XVI GC 47/16 i XVI GC 1261/16 w Sądzie Rejonowym dla m.st. Warszawy.

Niezależnie od powyższego zarzucono, że Sąd Rejonowy błędnie uznał, że spółka utraciła byt prawny z powodu wydania decyzji zamykającej drogę do wpisu (art. 9 ust 2a ustawy Przepisy wprowadzające ustawę o KRS), gdyż wniosek o wpis zarejestrowany pod sygn. akt Wa XII Ns-Rej. KRS (...) został po apelacji (sygn. akt Wa XII Ns-Rej.KRS (...)) skierowany do Sądu Najwyższego i postępowanie to nie zakończyło się. Sąd powinien znać stan sprawy z urzędu. Poza tym, jak podano w apelacji toczą się inne postępowania, w których spółka powinna być reprezentowana, a wobec braku organów spółki, kurator jest jedyną osobą, która może w tych postępowaniach za spółkę działać.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja podlegała oddaleniu, jako niezasadna.

Sąd Rejonowy dokonał prawidłowych ustaleń faktycznych, w szczególności odnośnie uprawomocnienia się orzeczenia o oddaleniu wniosku o wpis spółki do KRS i Sąd Okręgowy wszystkie ustalenia te uznaje za własne. Trafna jest też ocena prawna Sądu Rejonowego, co do ustania bytu prawnego spółki. To sprawia, że cel i podstawa kurateli dla spółki odpadła.

Zarzut najdalej idący tj. nieważności postępowania na podstawie art. 379 pkt 2 i 5 k.p.c. jest chybiony z uwagi na to, że nie wystąpiły okoliczności, o których mowa w tych przepisach w kontekście wskazanego w opisie zarzutu unicestwienia spółki mimo aktywności akcjonariuszy. Jak wynika z akt sprawy, Sąd Rejonowy prowadził czynności najpierw na wniosek osoby zainteresowanej (akcjonariusza) – J. P. i ustanowił kuratora w osobie adwokata R. N., a następnie podejmował czynności z inicjatywy M. M., która wnioskuje o zmianę kuratora. Wniosek ten został uwzględniony, a wnioskodawca i kurator otrzymywali odpisy wydawanych orzeczeń. W aktach nie ma żadnych wniosków akcjonariuszy, które świadczyłyby o wskazanej w apelacji aktywności akcjonariuszy w tej sprawie. Nie powołano też żadnych konkretnych zarzutów procesowych, co do braku czynności Sądu Rejonowego odnośnie do powołanych ogólnie aktywności akcjonariuszy. Zarzuty dotyczące działań kuratora R. N. zostały zaś już uwzględnione przez Sąd Rejonowy, który nakładał grzywny na tego kuratora a także odwołał tego kuratora.

Chybiony jest zarzut naruszenia art. 42 § 1 k.c. Trzeba przypomnieć, że wniosek o w tej sprawie o ustanowienie kuratora dla spółki (apelująca z nieznanymi powodów podaje inne brzmienia firmy spółki) wskazywał w sposób jasny właśnie na treść art. 42 § 1 k.c. i okoliczność, że osoba prawna nie może funkcjonować z powodu braku organów. Brak taki zatem (brak zarządu uprawnionego do reprezentacji spółki) w postępowaniu o ustanowienie kuratora co do zasady istnieje, aż do powołania zarządu z inicjatywy ustanowionego kuratora, co jak wynika ze sprawozdań kuratora nie nastąpiło. Rolą kuratora było sprawne i zgodne z prawem podejmowanie czynności zmierzających w pierwszym rzędzie do powołania organów spółki. Bezpodstawne są w związku z tym w opisie zarzutu naruszenia art. 42 § 1 k.c. twierdzenia, że sprawa była prowadzona w taki sposób, „aby ją jak najszybciej ukreść”, jeżeli przez cały czas trwania postępowania i do czasu wydania zaskarżonego postanowienia kurator nie doprowadził do powołania organów spółki.

Podstawą sformułowanego w apelacji kolejnego zarzutu tj. naruszenia art. 177 § 1 pkt 1 k.p.c., jest prawdopodobnie założenie, że rozstrzygnięcie niniejszej sprawy (o ustanowienie kuratora dla spółki) zależy od wyniku innych postępowań cywilnych, toczących się przed Sądem Okręgowym w Warszawie (o unieważnienie aktu sprzedaży akcji) i Sądem Rejonowym dla m. st. Warszawy w Warszawie (o umorzenie akcji i wydanie duplikatów oraz o wpis do KRS).

Stanowisko to jest błędne, co do zasady. Wskazana w art. 177 § 1 pkt 1 k.p.c. podstawa do zawieszenia postępowania zachodzi, gdy rozstrzygnięcie sprawy zależy od wyniku innego toczącego się postępowania cywilnego. Zależność ta musi być tego rodzaju, że orzeczenie, które ma zapaść w innym postępowaniu cywilnym, będzie prejudykatem, czyli podstawą rozstrzygnięcia sprawy, w której ma być zawieszona postępowanie (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 grudnia 2005 r., V CK 407/05). Zawieszenie postępowania na podstawie art. 177 § 1 pkt 1 k.p.c. powinno nastąpić nie tylko wówczas, gdy przemawiają za tym względy celowości i interes strony, ale i występuje stosunek

prejudycjalności. Oznacza to, że orzeczenie, które ma zapasć w innej sprawie powinno stanowić przedsąd dla rozpoznawanej sprawy a jego treść, pośrednio - przez powagę rzeczy osądzonej - kształtować treść rozstrzygnięcia (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 16 listopada 2012 r., III CSK 42/12). Natomiast wynik innej sprawy oparty na podobnym czy nawet takim samym stanie faktycznym i prawnym, który nie ma charakteru prejudykatu, nie uzasadnia zawieszenia postępowania na podstawie art. 177 § 1 pkt 1 k.p.c. Innymi słowy, w komentowanym przepisie chodzi o zależność wynikającą z rozstrzygnięcia kwestii prejudycjalnej, która stanowi element podstawy faktycznej rozstrzygnięcia sprawy w danym postępowaniu cywilnym.

Chybiony był zatem zarzut naruszenia art. 177 § 1 pkt 1 k.p.c., ponieważ po pierwsze wskazana podstawa zawieszenia nie miała miejsca. Po drugie Sąd Rejonowy nie miał możliwości stosowania tego przepisu prawa, gdyż żaden z uczestników postępowania przed rozstrzygnięciem w sprawie nie powoływał się na sprawy wskazane w apelacji, jako mającej prejudycjalny związek z orzeczeniem o ustanowieniu kuratora, czego się w apelacji nawet nie kwestionuje. Po trzecie skarżąca wskazuje nie na związek wymienionych w apelacji spraw z rozstrzygnięciem o ustanowieniu kuratora a związek ze swoimi czynnościami faktycznymi, jako kuratora spółki, które z pewnością nie są orzeczeniem w sprawie. To z kolei oznacza, że żadna ze spraw wskazanych w apelacji nie miała charakteru prejudycjalnego w rozumieniu ww. przepisu prawa.

Wobec tego, że sprawa dotyczy ustanowienia kuratora na podstawie art. 42 k.c., jako chybiony należy ocenić zarzut naruszenia poprzez niezastosowanie art. 26 ust. 1 ustawy o KRS (w brzmieniu obowiązującym przed 15 marca 2018 r.), który dotyczył ustanowienia kuratora rejestrowego. Wymieniony przepisy miał zastosowanie w sytuacji prowadzenia przez sąd rejestrowy postępowania przymuszającego na podstawie art. 24 ustawy o KRS wobec spółki, gdy spółka nie wykonuje swoich obowiązków rejestrowych. Postępowanie przymuszające toczy się z urzędu i jest wszczynane przez sąd rejestrowy jako odrębna sprawa dotycząca podmiotu rejestrowego. Spółka akcyjna, która nie została wpisana do KRS nie jest objęta obowiązkowym trybem, o którym mowa w art. 24 ustawy o KRS. Zgodnie bowiem z art. 9a ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. Przepisy wprowadzające ustawę o KRS, w stosunku do podmiotów wpisanych do dotychczasowych rejestrów, które nie zostały wpisane do Krajowego Rejestru Sądowego, stosowanie trybu określonego w art. 24 ustawy, o której mowa w art. 1, nie jest obowiązkowe, jeżeli faktycznie zaprzestały działalności. Apelująca ani nie powołuje się na działalność prowadzoną przez spółkę ani też na obowiązki, których spółka nie wykonała.

Odnosnie zarzutu naruszenia art. 3 k.p.c. w kontekście uzasadnienia tego zarzutu procesowego, to nie poddaje się on ocenie, ponieważ brak odniesienia do czynności sądu rejestrowego w tej sprawie. To oznacza, że zarzut jest niezasadny.

Apelująca podniosła także zarzuty naruszenia Konstytucji tj. art. 2, art. 31 ust. 3, art. 64 ust. 2 i ust. 3, poprzez uskutecznianie wywłaszczenia akcjonariuszy spółki bez odszkodowania. Te zarzuty są niezasadne. Nie negując praw akcjonariuszy, które nie zostają poddane ocenie przez Sąd Okręgowy w tej sprawie, to trzeba podnieść, że zaskarżone orzeczenie Sądu Rejonowego opierało się na niewątpliwym fakcie, że spółka dla której był ustanowiony kurator utraciła byt prawny, ponieważ uprawomocniło się postanowienie o oddaleniu wniosku o wpis spółki do KRS. Jeżeli zatem żaden uprawniony podmiot nie dopełnił obowiązku rejestracji spółki i przez wiele lat nie wykonywał wielu obowiązków prawnych, to postanowienie o uchyleniu kurateli jest prawną konsekwencją tej bezczynności a jako takie nie ma żadnego wpływu na prawa i obowiązki uprawnionych akcjonariuszy. Próba przerzucenia odpowiedzialności na sąd za własne zaniechania jest niedopuszczalna, w szczególności jak w apelacji bez analizy i odniesienia do konkretnych okoliczności i obowiązujących przepisów prawa.

Odnosząc się do kolejnych zarzutów apelacji wskazać należy, że postępowanie niniejsze nie było prowadzone w taki sposób, aby spółka została unicestwiona, jak podnosiła strona apelująca. Twierdzenia apelującej w tym przedmiocie także noszą cechy przerzucania odpowiedzialności na sąd za własne zaniechania. Wedle art. 9 ust. 2a zdanie pierwsze ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. Przepisy wprowadzające ustawę o KRS, podmioty podlegające obowiązkowi wpisu do KRS zgodnie z przepisami ustawy o KRS, które były wpisane do rejestru sądowego na podstawie przepisów obowiązujących do dnia wejścia w życie tej ustawy i które do dnia 31 grudnia 2015 r. nie złożyły wniosku o wpis do rejestru, uznaje się za wykreślone z rejestru z dniem 1 stycznia 2016 r. Podkreślić należy, że zarówno pod rządami

kodeksu spółek handlowych, jak i przepisów wcześniejszych nabycie przez spółkę akcyjną osobowości prawnej było związane z wpisem do rejestru (art. 12 k.s.h. oraz art. 335 § 1 k.h.).

Odnosnie wniosku apelacji „zawieszenia czynności kurateli” do czasu zakończenia wymienionych w apelacji spraw wskazanych także w zakresie zarzutu naruszenia art. 177 § 1 pkt 1 k.p.c., to po pierwsze Sąd Rejonowy z pewnością prawidłowo nie zawiesił postępowania z uwagi na okoliczności podane wyżej, zaś po drugie postępowanie cywilne nie zna instytucji zawieszenia czynności, w tym przypadku uczestnika postępowania - kuratora. Brak również podstaw do zawieszenia czynności kurateli na podstawie przepisów prawa materialnego. Wniosek w takim zakresie jest bezzasadny a nadto zmierza do obejścia prawa z uwagi na oczywiste uchybienie wieloletnim terminom pozwalającym na przerejestrowanie spółki do KRS.

W zakresie oceny zarzutów dotyczących złożenia wniosku o wpis spółki do Krajowego Rejestru Sądowego należy przypomnieć, że wniosek o wpis spółki przedwojennej do Krajowego Rejestru Sądowego w sprawie o sygn. akt: Wa XII Ns-Rej.KRS (...) Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w Warszawie oddalił postanowieniem z dnia 29 kwietnia 2016 r. Natomiast na skutek apelacji od tego postanowienia, Sąd Okręgowy w Warszawie postanowieniem z dnia 28 marca 2017 r. (sygn. akt: XXIII Ga 1680/16) oddalił apelację. Postanowienie to jest prawomocne. Faktu tego nie zmienia złożenie skargi kasacyjnej.

Powyższe oznacza, że wniosek o tzw. przerejestrowania spółki z dotychczasowego rejestru do KRS – powołany w apelacji wniosek o wpis do KRS w sprawie Wa XII Ns-Rej.KRS (...) - z pewnością nie został skutecznie złożony. Co więcej, jak wynika z akt powołanej sprawy wniosek nie został nawet złożony przez zarząd spółki akcyjnej ani też przez inny podmiot, który w świetle obowiązujących przepisów prawa ma uprawnienie do reprezentacji spółki akcyjnej, w tym występowania w jej imieniu przed sądem (np. likwidator spółki). Wbrew twierdzeniom strony apelującej kurator ustanowiony na podstawie art. 42 k.c. z zakresem uprawnień, jak w postanowieniu z dnia 13 marca 2017 r. nie jest osobą, która może działać za spółkę w postępowaniach.

Spółki akcyjne wpisane do rejestrów sądowych zachowują osobowość prawną na podstawie wpisów w dotychczasowym rejestrze (...) do czasu rejestracji w KRS, nie dłużej jednak niż do upływu oznaczonego w przepisie terminu, tj. do dnia 31 grudnia 2015 r. lub do dnia następującego po dniu prawomocnego zwrotu, odrzucenia, oddalenia wniosku albo umorzenia postępowania w sprawie o wpis do KRS. Jak wynika bowiem z przepisu art. 9 ust. 2a ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowym Rejestrze Sądowym, podmioty podlegające obowiązkowi wpisu do Krajowego Rejestru Sądowego zgodnie z przepisami ustawy, które były wpisane do rejestru sądowego na podstawie przepisów obowiązujących do dnia wejścia w życie tej ustawy i które do dnia 31 grudnia 2015 r. nie złożyły wniosku o wpis do rejestru, uznaje się za wykreślone z rejestru z dniem 1 stycznia 2016 r. W przypadku gdy wniosek o wpis złożony przed dniem 1 stycznia 2016 r. został po tej dacie zwrócony, odrzucony, oddalony albo postępowanie o wpis zostało umorzone, skutki określone w niniejszym przepisie oraz przepisach ust. 2b-2g i 2 i powstają z dniem następującym po dniu zwrotu, odrzucenia, oddalenia wniosku albo umorzenia postępowania.

Nie budzi wątpliwości fakt, że spółka do dnia 31 grudnia 2015 r. nie złożyła wniosku o przerejestrowanie z dawnego Rejestru Handlowego do Krajowego Rejestru Sądowego. Wniosek o wpis do KRS spółki wniesiony przez wnioskodawców, którzy działali jako spadkobiercy akcjonariusza spółki, nie był skuteczny.

Z uzasadnienia apelacji wynika zaś kwestia niezrozumienia konsekwencji wynikających z niezłożenia skutecznego wniosku o wpis do KRS, zgodnie z art. 9 ust. 2a ww. ustawy. Otóż wskazać należy, że ratio legis tegoż przepisu było, aby z uwagi na pewność obrotu gospodarczego niejako zmobilizować spółki do rejestracji w KRS, zakreślając ku temu termin, pod rygorem przyjęcia, że spółka zostaje uznana za wykreśloną z rejestru. Termin na złożenie wniosku był wielokrotnie przedłużany, a czas na jego złożenie w efekcie wynosił aż 15 lat. To bardzo długi okres dla zainteresowanych na złożenie wniosku o wpis do KRS. Dalej spółki, które takiego wniosku nie złożyły faktycznie przez wiele lat pozostawały poza przejrzystą strefą jawnych wpisów i danych podmiotów wpisanych do KRS. Innymi słowy przez kilkanaście lat podmioty i wszystko, co z nimi związane w sferze gospodarczej pozostawały poza jakąkolwiek

kontrolą społeczną i państwową, nie wypełniały też żadnych obowiązków, które normalnie spoczywają na spółkach kapitałowych w kraju. Wobec tych podmiotów w zasadzie nie były realizowane żadne przepisy unijne odnośnie koordynacji gwarancji, jakie są wymagane od spółek w państwach członkowskich. Wskazany przepis o utracie mocy wpisów w dotychczasowych rejestrach nie może być uznany za zbyt drastyczny lub naruszający prawa konstytucyjne podmiotów rejestrowych (w tym podany w apelacji art. 64 Konstytucji RP), w szczególności w sytuacji całkowitej bierności tych podmiotów. Wydaje się logiczny wniosek, że to nie ustawa spowodowała skutki w niej określone dla tzw. martwych podmiotów rejestrowych, ale brak minimum staranności, bezczynność i w konsekwencji zgoda podmiotu na taki skutek.

Reasumując, Sąd Rejonowy prawidłowo ustalił, że z dniem 28 marca 2017 r. uprawomocniło się postanowienie o oddaleniu wniosku z dnia 30 grudnia 2015 r. o wpis spółki do KRS. W konsekwencji spółka utraciła byt prawny z datą – 29 marca 2017 r., co wynika wprost z art. 9 ust. 2a ustawy Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowym Rejestrze Sądowym.

Zgodnie z przepisem art. 180 § 1 k.r.io. z zastrzeżeniem wyjątków w ustawie przewidzianych, organ państwowy, który ustanowił kuratora, uchyli kuratelę, gdy odpadnie jej cel. Podstawowym celem ustanowienia kuratora dla osoby prawnej jest doprowadzenie do powołania organów tej osoby prawnej, aby mogła prowadzić swoje sprawy. Jeżeli nie istnieje osoba prawna, dla której jest ustanowiony kurator na podstawie art. 42 k.c., to z pewnością ustał zarówno cel jak i faktyczna podstawa działania takiego kuratora.

Podsumowując powyższe rozważania, Sąd pierwszej instancji słusznie wywiódł, że kuratela podlega uchyleniu na podstawie art. 180 § 1 k.r.io.

Mając na uwadze powyższe rozważania Sąd Okręgowy oddalił apelację jako bezzasadną na mocy art. 385 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.

SSO Renata Puchalska SSO Anna Gałas SSO Andrzej Kubica